

"ואין לומר שהוא — גלגול על העתיד בסוטה — מריבויא דקרא ["אמן אמן"] נפקא ליה, ולא מדין גלגול, הא ליתא, דאם כן הא דקיימא לן "אשה שותה ושונה" היכי משכחת לה, הא משתייה קמייטא המים פקודים לכשתטמא ומערערין אותה, אלא על כרחך הכא מדין גלגול שהבעל יכול לגלגל עליה להבא, ומשכחת לה דשותה ושונה בשלא גלגל עליה, ועיקר גלגול שבועה מסוטה ילפינן וכו' ולהא מילתא נמי יליף מסוטה דיכול לגלגל שבועה להבא"; [ומיהו דבריו צריכים ביאור, מה עלתה על דעתו שאינו מדין גלגול, כיון שמכאן למדו דין גלגול לכל התורה].

וראה ב"הערות" שציידד לומר, שאפילו אם גלגל עליה להבא, ואחר כך קינא לה ונסתרה, אין די בזה להתירה לבעלה, אם לא שתשוב ותשתה, ומשום דבלי שבועה שנשבעת על העבר שלא זינתה, אין די להתירה לבעלה, ראה עוד שם אריכות בזה; והמלכה"ד כתב שם, שכעין זה כתב בשו"ת נחל יצחק לרבי יצחק אלחנן זצ"ל חלק ב סימן צב ענף ב.

והובאו דבריו ב"מנחת חינוך" מצוה שסה אות לדן הביא להקשות בשם המהרי"ט [שו"ת חושן משפט סוף סימן ק"ה ובדרשותיו ריש פרשת נשא]: כיון דקיימא לן כרבי מאיר במשנתנו, שהמים בודקים אותה גם על להבא, האיך קיימא לן [רמב"ם א יב] כתנא קמא, שהאשה שותה ושונה בבעל אחד ושני בועלים, והרי בדוקה היא ועומדת מכח השתיה הראשונה! ? וראה מה שיישב שם, וראה עוד ב"קהלות יעקב" הנדמ"ח סוטה סימן ד, מה שכתב בישוב קושיא זו.

וב"מנחת חינוך" שם כתב, שלא הקשה כן המהרי"ט אלא לחדד בה את התלמידים, ומשום שאין השתיה בודקת על העתיד [וכן על כל הגלגולים] אלא אם כן גלגל הבעל או הכהן שבועה על האשה, ואם אינו רוצה לגלגל הרשות בידו, ואם כן הרי תמצא בפשיטות שהיא צריכה לשותה שוב, וכגון שלא גלגלו עליה בשתיה ראשונה.

וב"מנחה חריבה" [ריש דף יט א] תמה על האחרונים שלא עיינו בדברי המהרי"ט בפנים, שהוא דן שם בגלגול שבועה על העתיד, וכתב: